

شکارگاه‌های قجری به روایت تصاویر

۷ اردیبهشت ۱۳۹۴ ساعت ۱۶:۴۵

شکار در ایران قدمت بسیاری دارد و پیشینه شاهان شکارچی که قدرت و کفایت خود را با کشتن حیوانات به زیر دستان خود نشان می‌دادند به دوران باستان باز می‌گردد. در ایران باستان سواری، تیر انداختن و شکار کردن از محاسن شاهان برشمرده می‌شد و برخی از معروف‌ترین سلاطین ایران مانند کوروش و داریوش هخامنشی، اردوان اول اشکانی، انوشیروان عادل، قباد، بهرام گور، خسرو پرویز و یزدگرد سوم ساسانی، شکارچی‌های ماهری بودند که از هر یک قصه‌ها درباره شکار کردن روایت شده است. در روزگار نه چندان دور و در عهد قاجار نیز شاهان به شکار توجه ویژه‌ای داشتند و فتحعلی شاه قاجار علی‌رغم جنگ‌هایی که در آن زمان با عثمانی داشت عباس میرزا را به میدان کارزار می‌فرستاد و خود شکارگاه را انتخاب می‌کرد. این علاقه بعدها به تمامی به نواده او ناصرالدین شاه منتقل شد و نقل است که او از هیچ فرصتی برای رفتن به شکار دریغ نمی‌کرد. ناصرالدین شاه چندین ماه از سال را با وجود مشکلات و خطرات آن زمان در سفر و شکار می‌گذرانید و بسیاری از کارگزاران حکومتی که چندان علاقه و شاید بنیه‌ای برای این کار نداشتند با خود همراه می‌کرد که حتی گاه به مرگ برخی از آنان که از لحاظ سنی فرتوت بودند منجر می‌شد. چنان که عین‌الملک که مورد محبت شاه بود در منطقه کن در شمال غربی تهران در حین شکار شاهانه جان داد که موجب تکدر خاطر شاه را فراهم کرد به طوری که از آن سال دیگر برای شکار به کن نرفت. در آن سال‌ها شکار در سراسر مملکت برای همه مجاز بود به استثناء شکارگاه‌های سلطنتی که در مجاورت پایتخت بود و تحت حفاظت شکاربانان قرار داشت. این شکاربانان طبق معمول در قبال گرفتن رشوه شکارچیان را بدان مناطق راه می‌دادند. مراکز شکار اطراف تهران عبارت بودند از کن، دوشان تپه، دره لار، شهرستانک و سرخه حصار و البته در مسافرت‌های طولانی مناطق بسیاری از ایران در زمره مناطق قرق شده قرار می‌گرفتند. حیواناتی که شکار می‌شدند نیز عبارت بودند از کفتار، گرگ، شغال، روباه و دله، یوزپلنگ، سیاه‌گوش، شیر بدون یال خوزستان، پلنگ، خرس، قوچ و آهو و کلوسایل شکار در این سفرها به غیر از تفنگ سگ تازی بود که هیچ خرگوشی از دست او ایمن نبود و در شکارهای هوایی و پرندگان از باز و قوش تربیت شده استفاده می‌شد. حیوانات صید شده نیز با چاپارهای سریع‌السیر به صاحب منصبان و عالی‌مقامان حاضر در اردو و یا در شهر و همچنین سفارتخانه‌های اروپایی فرستاده می‌شد و همراه آن نامه‌ای از طرف می‌رشکار دربار فرستاده می‌شد که ضمن آن یادآوری می‌گردید که همه شکارها به دست مبارک اعلیحضرت انجام گرفته است. در عکس‌های زیر که توسط عکاسان دربار گرفته شده و به درستی عکاس هر یک مشخص نیست اردوی‌های شاهی در دشت لار و دوشان تپه همراه با جمعی از درباریان و نزدیکان شاه نشان داده شده که به قصد شکار انجام گرفته است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۳۱۸۴/تصاویر-روایت-تجربہ-شکار-گاہہا>